

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำประวัติศาสตร์ของชัยชนะและความพ่ายแพ้ของลูก นี่คือการแสดงของความสุขและความทุกข์ มีความสุขพิเศษสามส่วนสี่และความทุกข์พิเศษหนึ่งส่วนสี่ ความสุขและความทุกข์ไม่ได้เท่ากัน
- คำถาม:** ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ น่าอัศจรรย์อย่างมากอย่างไร?
- คำตอบ:** ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ น่าอัศจรรย์อย่างมากที่ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นตลอดทั้งโลกในทุกวินาทีจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ละครนี้เคลื่อนไปเหมือนตัวโรอย่างต่อเนื่อง มันเดินไปเรื่อยๆ การเดินหนึ่งดึกไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับดึกถัดไป เหตุนี้เองละครนี้ น่าอัศจรรย์อย่างมาก ไม่ว่าบทบาใดก็ตามที่มนุษย์เล่นจะดีหรือไม่ดีก็ถูกกำหนดไว้แล้ว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้

โอมซานติ มีการอธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” แก่ลูกๆ แล้วเพราะเวลานี้ลูกได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณให้คำแนะนำของตนว่า ฉันคือดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ โปรแกรมสำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดในเวลานี้คือการกลับบ้าน ใครบอกโปรแกรมของการกลับบ้านนี้แก่ลูก? แนนอนที่จะต้องเป็นพ่อที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก โอ้ ดวงวิญญาณเวลานี้โลกกำลังจะจบสิ้น เวลานี้มันแสดงทั้งหมดได้มาที่นี้ เพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ข้างบนนั้น เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้านและแล้วบทบาทต้องซ้ำรอย ดังเดิมลูกๆ เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ก่อนอื่นลูกได้เข้าไปสู่ยุคทองและแล้วจากการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่อาณาจักรซึ่งไม่ได้เป็นของลูก เพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ไม่มีใครอื่นที่รู้อะไรนี้ ลูกคือลูกของพ่อผู้เดียว พ่อพูดกับลูกที่สุดแสนหวาน ลูกๆ เวลานี้ลูกได้ลงมาและได้ตกลงไปสู่อาณาจักรต่างแดนของราวัน ลูกได้สูญเสียโชคของอาณาจักรของลูกเอง เวลานี้คือ 5000 ปีตั้งแต่มันเป็นยุคทองเมื่อลูกนั้นได้เคยเป็นของศาสนาเทพ ลูกเคยปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจรรเพราะแนนอนลูกต้องลงบันไดมา อย่าลืมว่าลูกต้องไปจากยุคทองมาสู่ยุคเงินแล้วไปสู่ยุคทองแดงและยุคเหล็ก จดจำประวัติศาสตร์ของชัยชนะและพ่ายแพ้ของลูก ลูกๆ รู้ว่าในยุคทองลูกเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสุขที่สโตนประเทศ และแล้วด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกได้เข้าไปสู่สภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ในดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับศรัทธาจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง เพราะดวงวิญญาณได้อยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลายาวนาน ลูกเคยอยู่แยกห่างเป็นเวลายาวนาน ลูกเคยเป็นคนแรกที่อยู่แยกห่างแล้วลูกก็เล่นบทบาทของความทุกข์ของลูกไปเรื่อยๆ และแล้วโชคของอาณาจักรของลูกก็ถูกช่วงชิงไป ลูกได้เข้ามาสู่บทบาทของความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรแห่งความสุขและความสงบของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดวงวิญญาณพูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก ในเวลานี้เนื่องจากความตโมประเทศจึงมีความไม่สงบในโลก นี่คือการละเล่นของความสงบและความไม่สงบ ความสุขและความทุกข์ ลูกรู้ว่าเคยมีความสงบในโลกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โลกที่ไม่มีตัวตนคือดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของความไม่สงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ในยุคทองมีความสงบในโลกและแล้วด้วยการตกลงมาจึงมีความไม่สงบ เวลานี้ทุกคนต้องการให้มีความสงบในโลก ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นโลก นี่เรียกว่าบราห์มานที่ซึ่งลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของเขา เขากลับมามีความสงบ และเมื่อเขาใช้อีกร่างหนึ่งเขาก็จะสามารถส่งเสียงและเคลื่อนไหวได้เท่านั้น เหตุใดเวลานี้ ลูกๆ จึงได้มาที่นี้ ลูกพูดว่า บาบาพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเกิด ไม่มีบทบาทของความทุกข์หรือความทุกข์ในดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข และยุคเหล็กคือดินแดนของความทุกข์ ลูกลงมาอย่างไรนั้นได้มีการแสดงให้เห็นในภาพของบันได ลูกลงบันไดมา ลูกปีนขึ้นไปเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกปีนขึ้นไปเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์และลูกลงมาเมื่อลูกนั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์ โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกไม่สามารถปีนขึ้นไปได้ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา บาบา ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบที่บริสุทธิ์และแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นมีความสุขและแล้วก็มีความทุกข์ มีพื้นที่ของความทุกข์ที่มากกว่า ไม่มีประโยชน์อะไรหากสิ่งเหล่านั้นเท่ากัน สิ่งนั้นก็จะไร้ประโยชน์ พ่ออธิบายว่า ในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้มีความสุขพิเศษสามส่วนสี่และความทุกข์พิเศษหนึ่งส่วนสี่ มีความทุกข์เล็กน้อย เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นการละเล่นของความทุกข์และความสุข พ่อรู้ว่าไม่มีใครนอกจากลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักท่าน พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและให้คำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้จักสามโลก ผู้คนของบารัตไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของวงจร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเวลานี้บาบา กำลังสอนลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อได้มาสู่

แผ่นดินต่างแดนในเครื่องแต่งกายที่แฝงตัว บาบาแฝงตัวด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นรู้จักตัวเขาเองในทางร่างกาย แต่พวกเขาไม่รู้จักร่างวิญญาณของพวกเขา แต่ละดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายที่สูญสลาย ลูกไม่ควรที่จะลืมห้วงวิญญาณหรือพ่อของดวงวิญญาณ เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกจะได้รับมรดกของลูกเมื่อลูกนั้นกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวันนี่และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ ลูกมีสองพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อผู้เดียวของทุกดวงวิญญาณ ไม่ใช่บาธาเธอร์ทั้งหมดจะเป็นพ่อ เมื่อมีการประณามศาสนาในบาร์ดถึงที่สุดเมื่อทุกคนลืมห่วงเหือโลกของดวงวิญญาณของทุกศาสนา และเมื่อเป็นเช่นนั้นพ่อจึงมา นี่เป็นการละเล่นด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครจะเฝ้าแต่ซ้ำรอย ลูกดวงวิญญาณมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกและกลับไปหลายต่อหลายครั้งแล้วละครนี้เคลื่อนไปเรื่อยๆเหมือนกับตัวโรอย่างป็นนิรันดร์ ไม่มีวันจบสิ้น ละครนี้ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ แต่หนึ่งดึกไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับอีกดึกหนึ่ง เป็นละครที่แสนอัศจรรย์ แต่ละวินาทีไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในโลกก็จะซ้ำรอยนักแสดงหลักของทุกศาสนาทั้งหมดได้มีการแสดงให้เห็น พวกเขาแต่ละคนก่อตั้งศาสนาของตนเอง พวกเขาไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร เพียงพ่อสูงสุดเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรและราชวงศ์ด้วย ผู้คนเหล่านั้นก่อตั้งศาสนาและทุกคนก็ต้องตามพวกเขาลงมา ใครพาทุกคนกลับไป? พ่อ บางคนก็เล่นบทบาทที่สั้นมากและแล้วบทนั้นก็จบสิ้นลง เป็นเหมือนกับแมลงและเชื้อโรค พวกเขาปรากฏตัวออกมาแล้วก็ตายราวกับว่าพวกเขาไม่มีนัยสำคัญใดๆ ในละคร ความโลเลใจของลูกถูกดึงไปที่ใด? ตรงไปที่ผู้สร้างผู้ที่ทุกคนพูดถึงท่านว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เริ่มแรกเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ใหญ่โตอย่างมาก เช่นนั้น มีความคิดเห็นมากมายและความหลากหลายของสิ่งต่างๆมากมายก็ปรากฏออกมา มันกลายเป็นสิ่งที่ยากที่จะนับสิ่งเหล่านี้ ไม่มีรากฐาน ที่เหลือทั้งหมดยังคงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานพ่อมาเมื่อศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ที่นั่นแต่ศาสนาเดียวนั้นไม่ได้คงอยู่ รากฐานได้หายไปและเพียงแค่สัญลักษณ์ของพวกเขาเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ มีเพียงศาสนาเดียวดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น ส่วนที่เหลือทั้งหมดมาภายหลัง มีผู้คนมากมายในยุคเงินที่ไม่ได้ไปสวรรค์เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ โลกใหม่ พ่อพูดว่า ลูกจะไปสู่สวรรค์เมื่อลูกจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีก้านสาขากิ่งต้นมากมาย ลูกๆ รู้จักต้นไม้และทุกคนที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ในสวรรค์อย่างไร เวลานี้สวรรค์ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลานี้เป็นนรก เหตุนี้เองพ่อจึงได้ทำแบบสอบถามขึ้นมา ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ของยุคทองหรือเป็นชาวนรกของยุคเหล็ก ลูกลงมาจากยุคทองสู่ยุคเหล็กแล้วลูกจะกลับขึ้นไปอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อให้คำสอนแก่ลูก ลูกจะกลับมาสโตะประธานจากตโมประธานอย่างไร? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยไฟโยคะนี้ พ่อสอนความรู้แก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกได้กลับมาตโมประธานและแน่นอนจะต้องมีใครบางคนที่ทำให้ลูกสโตะประธาน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เมื่อผู้คนพูดว่า “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ้ พระเจ้า!” สติปัญญาของพวกเขานั้นก็ขึ้นไปข้างบน ท่านไม่มีตัวตน ที่เหลือทั้งหมดเป็นนักแสดง พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดเรื่อยๆ พ่ออยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น ลูกเช่นกันก็ไม่มี เวลานี้ลูกเรียกได้ว่าเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาของดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร เหตุนี้เองลูกจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครมีความรู้เช่นนี้ ดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมาก พ่อเป็นครูของเรา ท่านคือบาบาที่อ่อนหวานอย่างมาก ไม่มีใครที่อ่อนหวานเท่ากับบาบา ลูกๆ ของพ่อเหือโลกคือดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง (พาโลก) พ่อเช่นกันก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อทางร่างมีลูกๆ เลี้ยงดูพวกเขาและให้ทุกสิ่งแก่พวกเขาในตอนท้าย เพราะพวกเขาเป็นทายาทของเขา นั่นเป็นกฎ ท่านเองเดียวกันลูกเช่นกันก็ได้กลายเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า เวลานี้ทุกคนต้องไปอยู่เหนือเสียงเพื่อไปยังบ้านของพวกเขาที่นั่นมีความเงียบสงบแล้วก็มีการเคลื่อนไหวแล้วก็มีการใช้เสียง ลูกบางคนไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและมีนิมิต ดวงวิญญาณไม่ได้ออกจากร่างของเขา ไม่ว่าอะไรที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะซ้ำรอยวินาทีต่อวินาที หนึ่งวินาทีไม่สามารถเหมือนกับอีกหนึ่งวินาทีได้ ไม่ว่ามนุษย์จะเล่นบทบาทอะไร จะดีหรือไม่ดี ก็ถูกกำหนดไว้แล้ว ในยุคทองบทบาทดีและในยุคเหล็กบทบาทไม่ดี ผู้คนในยุคเหล็กไม่มีความสุขอย่างมาก สิ่งที่สกปรกไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะไม่ได้รู้จักละครพวกเขาจึงพูดว่าพระเจ้าให้ทั้งความสุขและความทุกข์ เช่นที่ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา ดังนั้นไม่มีใครรู้จักราวันด้วยเช่นกัน พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาทุกปีและพวกเขาก็ฉลองวันตายของราวันทุกปีเช่นกัน เวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก พ่อมีความอ่อนหวานมาก บาบาจะไม่นั่งและร้องเพลงสรรเสริญตนเอง ผู้ที่ได้รับความสุขจากพ่อจะร้องสรรเสริญพ่อ ลูกๆ ได้รับความรักจากพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและแล้วในยุคทองลูกก็มีความน่ารักและอ่อนหวาน หากใครบางคนพูดว่า

กิเลส ฯลฯ คงอยู่ที่นั่นด้วย บอกเขาว่าไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น อาณาจักรของราวันเริ่มปรากฏขึ้นในยุคทองแดง ทุกสิ่งมีการอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ไม่มีใครอื่นรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ในเวลานี้เท่านั้นที่มีการอธิบายแก่ลูก แล้วลูกก็กลายเป็นเทพ ไม่มีใครที่สูงมากไปกว่าเทพ เหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นที่จะมีกูรูที่นั่น ที่นี้มีกูรูมากมาย มีเพียงสัทกูรูเดียวเท่านั้น ชาวซิกซ์พูดถึงสัทกูรูที่เป็นอมตะ เพียงสัทกูรูเดียวเท่านั้นคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ท่านเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด เป็นความตายที่ยิ่งใหญ่มาก ความตายนั้นมาและพาคนหนึ่งจากไป พ่อพูดว่า พ่อพาทุกคนกลับไป พ่อทำให้ลูกทั้งหมดบริสุทธิ์ และก่อนอื่นพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและจากนั้นก็ดินแดนแห่งความสุข มีคำกล่าวถึงผู้ที่ เป็นของพ่อแล้วก็กลายเป็นของมายาวว่า ผู้ที่ได้ประณามสัทกูรูไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับความสุขของสวรรค์อย่างเต็มที่ พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ทำให้พ่อนั้นถูกประณาม พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์และดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักในขณะที่มนุษย์เป็นมหาสมุทรที่ทำให้เกิดความทุกข์ พวกเขาเคยใช้ดาบของตัณหาและและเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราม ลูกๆ ถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ด้วยพลังโยคะนี้ลูกทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ลูกเป็นนักรบแต่นิรนาม ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างมากและแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงมีการสร้างวัดวาอารามมากมายให้กับลูกๆ ผู้เป็นเทพเจ้า มีคำกล่าวว่าไผของน้ำทิพย์นั้นวางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ มีคำกล่าวว่าแม่วัว นี่คือการรู้ นี้ไม่ได้เป็นเรื่องของน้ำ ลูกคือกองทัพพิชิต ผู้คนเหล่านั้นเลียนแบบลูกและได้กลายเป็นกูรู เวลาลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือของสัจจะ ผู้คนร้องเพลงว่า พาเรือของฉันข้ามฟากไปเถิด เวลาลูกได้พบกับคนพายเรือเพื่อพาเรือของลูกข้ามฟากไป แล้วท่านพาลูกออกไปจากโรงค้าประเวณีสู่ชีवालยา ท่านเรียกว่าเป็นนายของสวนด้วยเช่นกันท่านทำให้ป่าของหนามกลายเป็นดอกไม้ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ในขณะที่ที่นี่มีความทุกข์ มีการเขียนไว้ในแผ่นพับที่บาบาขอให้ลูกตีพิมพ์ว่า ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรก? ลูกสามารถถามคำถามมากมาย ทุกคนพูดว่ามีการคดโกง แน่แน่นอนที่ในบางเวลาต้องเคยมีผู้ที่สูงส่งเช่นกัน เคยมีเหล่าเทพแต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ต่อเมื่อศาสนาเทพหายไปที่พระเจ้าต้องมาเพื่อก่อตั้งหนึ่งศาสนา นั่นคือลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อตัวลูกเองด้วยการทำตามศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักมาก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อไม่ใช่เป็นมหาสมุทรแห่งความทุกข์ อย่าได้ทำการกระทำใดที่จะทำให้พ่อนั้นถูกประณาม กลับมาอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก
2. กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วย ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนป่าหนามให้เป็นสวนดอกไม้ อยู่อย่างมีความสุขเสมอที่บาบาที่แสนหวานเป็นพ่อและเป็นครูของลูกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอ่อนหวานเท่ากับท่าน

พร: พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตและทำให้สันสการ์ของความพิเศษเป็นนิสัยที่เป็นธรรมชาติของลูกและจบสิ้นความธรรมดา
ไม่ว่าเราจะมีธรรมชาติหรือนิสัยเช่นไร มันจะทำงานโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ต้องคิดสิ่งใด สร้างสิ่งใดหรือทำสิ่งใด แต่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกัน ธรรมชาติหรือนิสัยของบราห์มินที่ตายขณะมีชีวิตอยู่และใช้ชาติเกิดใหม่ คือการมีความพิเศษของดวงวิญญาณพิเศษ ให้สันสการ์ของความพิเศษนี้กลายเป็นธรรมชาติตามธรรมชาติของลูกและสิ่งนี้ปรากฏออกมาจากหัวใจของแต่ละคนว่า นี่คือการมีธรรมชาติของฉัน ความธรรมดาเป็นธรรมชาติของอดีต ไม่ใช่ของปัจจุบัน เพราะเวลานี้ลูกได้เกิดใหม่แล้ว นิสัยของชาติเกิดใหม่คือความพิเศษ ไม่ใช่ธรรมดา

คติพจน์: ผู้ที่เล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอและไม่ได้เล่นกับก้อนหินคือผู้ที่สูงศักดิ์

*** โอม ชานติ ***